

Griša Koritnik
Zadovoljni ptič

Očeraaj malo, danes nič —
gostoli selivec ptič;
vse je kakor lani tu,
le o gnezdu ni sledu.

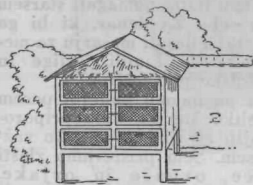
Kakor lani je vršič,
kakor lani usak grmič,
gnezdo le je veter vzel,
ga raznesel in razvel.

Toča kaj mi tega mar,
ki sem dober gospodar:
na pretek je tu stvar,
da se gnezdece zgradi.

Srobot, listje, trav zvrsti,
vsé to v gnezdo vpletem si,
kmalu bo nov zarod pel,
vedno ptiček je vesel.

Paljk Leopold

Trtnikov Lojze in njegovi zajčki

Kunjčnica

Trtnikovega Lojzeta poznate. S Hribarjevim Tonetom sta sošolca in velika prijatelja. Oba sta tudi vneta rejca domačih kuncev. Prav za prav je Tone že izkušen rejec, Lojze pa začetnik. Letos v maju je Hribarjev podaril Lojzetu par zajčkov, samico in samca. Gotovo se še spominjate, da je bilo v »Vrtcu« natisnjeno črno na belem, da bo Tone dal Lojzetu par zajčkov. Če ne verjamete, pa poglejte in preberite v 8. številki »Vrtca« za leto 1939/40 na strani 299, v 36.—37. vrstici! In ker je Tone mož be-

seda, je obljubo tudi izpolnil. Lojze je zajčkoma pripravil lesen hlevček kot ga vidite na sliki. Že takrat je računal, da se bo družina sčasoma pomnožila in je zato uredil kunjčnico s šestimi prostori. Samico je položil v en oddelek, samca pa v drugega. Zdaj sta živalci že precej odrasli in Lojze ima z njima veliko veselje.

Da pa ne bi bili ostali prostori kunjčnice začasno prazni, mu je nekega dne prinesel očka brejo samico, ki je že po nekoliko dneh skotila 5 mladičev, tri samice in 2 samca. Lojze je bil živalic zelo vesel. Ko so bili mladiči stari 3 mesece, je dal samice v posamezne hlevčke, oba samca pa sta romala v — lonec. Pa nikar ne mislite, da prostovoljno, kaj še, oče jima je prej upihnil »luč življenja«, nato ju odrl »na meh«, to se pravi: potegnili jima je kožo čez ušesa ter izročil materi, ki je pripravila iz njiju »zemskih ostankov« okusno in tečno kosilo. Tisti dan je bil sicer uradno določen kot »brezmesni«, a pri Trtnikovih so prav tisti dan obirali kunčja bedra in na vse pretege hvalili Lojzetovo podjetnost in sploh gospodarsko vrednost kuncereje. Tako je združil Lojze »koristno s prijetnim« kot pravimo o človeku, ki zna stvar izpeljati tako, da ima od tega dvojno korist.

Ali hočete tudi vi, otroci, posnemati Trtnikovega Lojzeta? Žal vam je lahko, če tega še niste storili. No, saj ni še vse zamujeno. Kar začnite tudi vi rediti zajčke! Čimprej — tem bolje! Živimo v težkih časih; še težji nas najbrž čakajo. Že zdaj so pri nas vpeljani v tednu trije brezmesni dnevi, ko se ne sme prodajati govedina,

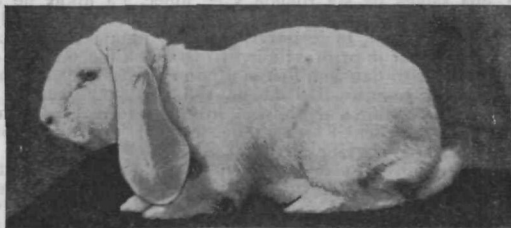
teletina in svinjina. V Italiji imajo celo 4 brezmesne dni na teden. V teh dneh pa se sme prodajati in uživati kunčje meso. In prav zato se je tudi reja domačih kuncev povsod, tako pri nas v Sloveniji, kakor tudi v drugih pokrajinah zelo razširila. Kdor ima le količkaj prostora, da lahko postavi lesen hlevček, naj prične rediti kunce. Za prvo silo zadostuje že navaden lesen zaboj.

Z rejo domačih kuncev boste pomagali premagati največje težave za prehrano, saj boste »pridelali« sami dovolj mesa za domačo potrebo. Vaše mamice bodo s tem prav zadovoljne. Kožice pa boste dali ustrojiti in mamica vam bo

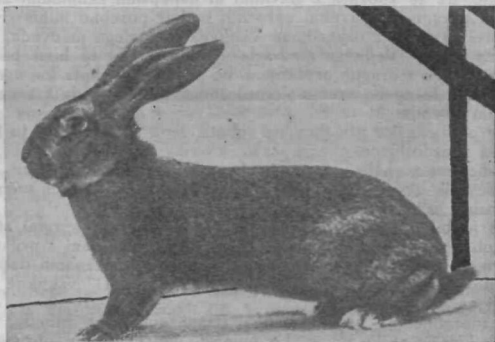
Angorec

oskrbovanih angorskih kuncev lahko načestete do 1 kg volne. Meso angorskih kuncev je zelo okusno in fino. Ovnače prištevamo med težje pasme kuncev. Njih kožuh je izredno gost in plačujejo krznarji zimske kožice po 40—50 din kos. Odrasla žival nam da do 5 kg mesa. Še več mesa dobimo od orjakov, ki dosežejo v teži tudi do 8 kg in še več. Kožice nam strojar ustroji tudi za usnje, iz katerega vam bo čevljar naredil trpežne čevlje, da vas ne bo zeblo, ko boste morali pozimi gaziti visok sneg na poti v šolo.

Beli ovnač

Otroci! Bodite tudi vi »gospodarski« in pomagajte na svoj način v teh težkih in negotovih časih prenašati s svojim delom breme odgovornosti staršev. Skrb in opravilo za zajčke naj sloni na vaših ramah. Namesto da v svojem prostem času lovite »slepe miši«, prevračate »kozolce« in uganjate vsakovrstne norčije, nabirajte zelenje za vaše zajčke, jih pravilno krmite in jim hlevčke redno snažite! Živalce se bodo lepo razvijale, vas s svojim ponašanjem razveseljevale ter pomagale mami v »brezmernih« dneh iz zadrege.

Sivi orjak, samec

Ing. Ciril Pirc

Sprehodi pod nebesnim obokom

Prvi sprehod

Poletna sobota v drugi polovici avgusta. Jasen sončen dan se nagiba h koncu. Sonce je že zašlo za Bogatinom. Njegovi zadnji žarki še obsevajo vršace Julijskih Alp, ki obkrožajo Bohinjsko jezero. Počasi se pripravlja vsa narava k počitku.

Tudi Ksenija je danes kaj hitro povečerjala in pospravila mizo na verandi. Nič ni pustila opravka mami. Pa ne da bi bila trudna po celodnevni sprehodih v lepi naravi in si želela mehke posteljice. O ne! Veliko več je imela v načrtu. Očka ji je zagotovo obljubil, da jo popelje zvečer ven pod zvezdnato nebo. Danes se bo prvokrat seznanila поблиže z mige-tačnimi zvezdicami visoko tam gori nad našimi glavami.

Kolikokrat jih je opazovala, kako so tiho krožile noč za nočjo svoje tihe kroge na temnem nočnem nebu. Večje in manjše zvezdice so vzhajale izza cerkvice Sv. Janeza, pa izza Črne prsti in drugih vrhov. Vzpenjale so se visoko na nebesnem svodu in zopet zahajale za Škrbino, za Podrto goro in za Bogatinom.

Pa je zvedela od svojega očka, da ima mnogo zvezdic svoja lastna imena, kakor je njej ime Ksenija in njenim prijateljicam Metka, Marjanca, Alenka, Milenka. Povedal ji je tudi, da so stari narodi, ki so živeli davno pred nami, po več zvezd združili in take skupine krstili z imeni raznih